

Theater Frascati haalt het

tot alternatief. Velen van de zeventig mensen die aan dit project meedoen, hebben nog niet eerder op een podium gestaan, vertelt Weber-Krebs. De toeschouwer wordt hier performer. *Among the multitude* maakt deel uit van *I, the spectator*, het opzinningsprogramma van het nieuwe seizoen van Theater Frascati. Hiernestaten de toeschouwer en niet de performer, centraal. Zo komt acteur/verteller Marten Jongewaard met zijn solovoorstelling *Stalker* speciaal bij de mensen thuis. En richten Amanda Piña en Daniel Zimmermann in *We hun camera letterlijk op het publiek*.

Die veranderende relatie met het publiek is een nieuwe ontwikkelingspubliek van Maaike van Geijn, thea-terprogramma-eur bij Theater Frascati. "Vooral bij de jongere generatie zien we steeds meer engagement met de toeschouwer, onder andere in het localtheater, waar voorstellingen zich juist niet vanzelfsprekend in een zaal afspeelen." Ook andere theaterconventies worden omgegooid. "De vierde wand wordt doorbroken. Het publiek wordt uit hun veilige zone, uit het donker gehaald en medeverantwoordelijk gemaakt." Maar zit het publiek zelf eigenlijk wel op deze verantwoordelijkheid

Theater Frascati draait de rollen om. Het nieuwe seizoen begint met een productie waarin de toeschouwer performer wordt.

BRECHTJE SCHUDEL

Tijdens de repetitie van *Among the multitude*, de nieuwste performance-ductie van David Weber-Krebs, komt een bont gezelschap voorbij. Van jong tot oud, van chic

publiek uit zijn stoel

men mensen voor het stuk te werken, als in een vleesgeworden ketting. Het eindresultaat is een gevarieerde groep van professionele dansers en performers tot amateurs. Mensen die nooit hadden gedacht dat ze ooit zelf op het toneel zouden staan. "Ik was op zoek naar zeventig portretten van mensen, die allemaal belangrijk en waardevol zijn. En weet je wat? De mensen die het minst aan theater doen, ontroeren hier het meest."

Among the multitude - David Weber-Krebs. Tot en met 11 september in Theater Frascati. Onderdeel van I, the spectator.

me altijd geïnteresseerd in de positie van de toeschouwer," vertelt hij. "Vooral in het moment waarop de kunstwerk gezogen wordt." Maar het gaat Weber-Krebs ook om het verschil tussen de verschillende kunstdisciplines. Filmpubliek werkt anders dan theaterpubliek. "Cinema is passief en meer prive. Je zit in een donkere ruimte. Jij kijkt, maar het scherm kijkt niet terug. De functie van het theater is sociaal. Daar is het kijken en bekeken worden."

Voor zijn cast schakelde Weber-Krebs de hulp in van zes bevriende theatermakers. Hij vroeg hen zelf

te wachten? Van Geijn: "Stalker is natuurlijk wel erg confronterend. Marten komt echt naast je zitten. Maar kruipt heel dicht op je huid. Maar voor de rest zijn het eigenlijk alle-

'In het theater is het kijken en bekeken worden'

maal heel vriendelijke en toegankelijke voorstellingen." Ook bij Weber-Krebs speelt de (verschuivende) rol van de toeschouwer een centrale rol. "Ik heb

FOTO AGENSIE DACOL
Repetitie van *Among the multitude*.

